

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6S/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200670
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8018200670.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a sudcov JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Mariana Hoffmanna PhD., v právnej veci žalobkyne JUDr. B. K., advokátka zapísaná v zozname advokátov vedenom SAK Bratislava pod č. XXXX, so sídlom R., M. č. XX, IČO: XXXXXXXX, proti žalovanému Krajský súd v Prešove, Hlavná 22, Prešov, zastúpeného predsedníčkou JUDr. Annou Kovaľovou, za účasti Krajskej prokuratúry so sídlom Prešov, Masarykova 16, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 31. augusta 2018 č.: XSprl/XX/XXXX na základe podanej všeobecnej správnej žaloby takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.

Závery správnych orgánov

1. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím dňa 31.08.2018 pod č. XSprl/XX/XXXX ako príslušný orgán podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Z.z. o správnom konaní (Správny poriadok) zamietol odvolanie JUDr. B. K., advokátky, M. XX, R. proti rozhodnutiu Okresného súdu Kežmarok sp.zn. XSprl/XX/XXXX zo dňa 06.08.2018 ako neprípustné podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku, § 18 ods. 1 a § 19 zákona o slobode informácií.

2. Výrok rozhodnutia žalovaný odôvodnil tým, že dňa 21.05.2018 bola Okresnému súdu Kežmarok doručená žiadosť žiadateľky JUDr. B. K., ktorou sa v zmysle zákona o slobode informácií domáhala podania informácie v akom štádiu konania je ňou spísaná námietka zo dňa 01.10.2017, ktorá smerovala proti celému výroku uznesenia zo dňa 12.09.2017 č. 1T/3/2015, podľa ktorého samosudkyňa zamietla jej sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Okresný súd Kežmarok (povinná osoba, prvostupňový orgán) žiadateľke neposkytol informáciu a nevydal ani žiadne rozhodnutie, preto žiadateľka mala za to, že v zmysle § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií sa predpokladá, že povinná osoba vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informácie. Dňa 07.06.2018 podala proti tomuto predpokladanému rozhodnutiu odvolanie. Na podklade tohto odvolania Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. XSprl/XX/XXXX zo dňa 27.06.2018 zrušil fiktívne rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok sp.zn. XSprl/XX/XXXX zo dňa 03.06.2018 a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že úlohou povinnej osoby bude posúdiť žiadosť žiadateľky a sprístupniť informácie, ku ktorým neexistuje obmedzenie prístupu k informáciám a v prípade nevyhovenia žiadosti žiadateľky hoci len z časti je potrebné vydať rozhodnutie podľa § 18

ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. Po vrátení spisového materiálu povinná osoba žiadosti žiadateľky vyhovela a sprístupnila jej požadovanú informáciu v celom rozsahu, keď oznámila žiadateľke, že o vyššie uvedenej námietke bolo rozhodnuté prípisom samosudkyne JUDr. R. A. dňa 19.01.2018 označením ako „Vyjadrenie k podanej sťažnosti“ (doslovné znenie tohto vyjadrenia uviedla vo výroku napadnutého rozhodnutia) s tým, že tento prípis bol žiadateľke doručený na adresu R., M. XX dňa 25.01.2018. Prvostupňový orgán v závere rozhodnutia uviedol, že vzhľadom k tomu, že povinná osoba poskytla žiadateľke informáciu v ňou požadovanom rozsahu a ňou určeným spôsobom postupovala podľa § 45 Správneho poriadku, v zmysle ktorého odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Zároveň žiadateľku v zmysle § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií poučila, že proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

3. Dňa 15.08.2018 doručila žiadateľka prvostupňovému správneému orgánu podanie označené ako „Odvolanie - k č.k. XSprl/XX/XXXX“, v ktorom uviedla, že podáva odvolanie proti celému rozsahu rozhodnutia Okresného súdu v Kežmarku č. XSprl/XX/XXXX z dôvodu jeho nezákonnosti, právnej a skutkovej nepreskúmateľnosti, nejasnosti a neurčitosti. Poukázala na to, že nevedno na základe akých kompetencií pravdepodobne osobne podpísala napadnuté rozhodnutie riaditeľka správy súdu Mgr. P. V., čím zo strany súdu malo dôjsť k porušeniu § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií a § 47 ods. 2, 4, 5 Správneho poriadku. Namietala, že z výroku napadnutého rozhodnutia nie je známe aký procesný predpis bol pri rozhodovaní použitý, nie je z neho zrejmy ani dátum žiadosti, ktorej bolo vyhovené a taktiež ani dátum sťažnosti, ktorú samosudkyňa zamietla ako nedôvodnú, čo znamená jeho nejasnosť, neurčitosť, skutkovú a právnu nepreskúmateľnosť. Pokiaľ sa vo výroku napadnutého rozhodnutia podrobne opisuje obsah prípisu 1T 3/2015 zo dňa 19.01.2018 a uvádza sa, že bolo rozhodnuté prípisom, žiadateľka vyslovila právny názor, že tento prípis nemá charakter rozhodnutia, t.j. nemožno zo strany súdu uviesť, že ním bolo rozhodnuté. Žiadateľka zastáva názor, že aj keď z poučenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolanie nie je prípustné, s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií má za to, že vzhľadom na preukázanú nezákonnosť a neplatnosť rozhodnutia by mohol byť obsah tohto prípisu vnímaný ako odvolanie resp. aj ako námietka. Odvolateľka v závere podania uviedla, že v celom rozsahu trvá na zákonom, ústavne súladnom a spravodlivom rozhodnutí o jej námietke zo dňa 01.10.2017, ktoré smerovala proti celému výroku uznesenia Okresného súdu Kežmarok zo dňa 12.09.2017 č. 1T/3/2015. V súvislosti s konaním vedeným pod touto spisovou značkou pred Okresným súdom Kežmarok sa cíti byť vo veľmi výraznej miere poškodená za nepriznanie jej odmeny za zákonne a vysoko odborne vykonanú prácu advokáta, ktorý bol ustanovený súdom ex off. Navrhla, aby odvolací súd v celom rozsahu vyhovel odvolaniu zo dňa 12.08.2018 a v celom rozsahu zrušil svoje rozhodnutie č. XSprl/XX/XXXX zo dňa 06.08.2018. Alternatívne navrhla, aby odvolací orgán po vykonanom dokazovaní a po preskúmaní navrhnutých dôkazov zrušil rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok č. XSprl/XX/XXXX zo dňa 06.08.2018 a vec vrátil Okresnému súdu Kežmarok na nové prejednanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný ako odvolací orgán sa oboznámil s napadnutým rozhodnutím a odvolaním žiadateľky. Konštatoval, že rozhodnutím povinnej osoby bola žiadateľke požadovaná informácia v celom rozsahu sprístupnená. Keďže zákon o slobode informácií proti takémuto rozhodnutiu odvolanie neprípúšťa, správne prvostupňový orgán v poučení rozhodnutia uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné (§ 18 ods. 1 zákona o slobode informácií). Napriek takémuto poučeniu žiadateľka podala odvolanie, ktorým namietala nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutia. Aj keď odvolanie žiadateľky bolo potrebné bez ďalšieho zamietnuť ako neprípustné, žalovaný sa oboznámil s odvolacími námietkami žiadateľky a tieto vyhodnotil ako neopodstatnené. Žalovaný argumentoval, že účelom právnej úpravy obsiahnutej v zákone o slobode informácií je zabezpečenie a regulácia sprístupňovania informácií a ochraňovanie oprávnených žiadateľov pred bezdôvodným upieraním informácií. Z právnej úpravy vyplýva, že štátne orgány sú povinné poskytovať informácie, ktoré majú k dispozícii a teda štátny orgán ako povinná osoba poskytne na základe žiadosti žiadateľa informácie, ktoré v čase podania žiadosti má k dispozícii. Žalovaný z obsahu administratívneho spisu zistil, že povinná osoba mala žiadateľkou požadovanú informáciu k dispozícii a túto aj vyššie označeným rozhodnutím sprístupnila žiadateľke v celom rozsahu. K odvolacím námietkam žalovaný uviedol, že Mgr. P. V. riaditeľka správy súdu je povereným zástupcom pre vybavovanie žiadostí v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. z čoho je zrejmé, že je oprávnená vybavovať, teda aj podpisovať žiadosti v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. Na základe týchto skutočností je námietka žiadateľky neodôvodnená. Nedôvodnou je aj ďalšia odvolacia námietka žiadateľky, že z výroku napadnutého rozhodnutia nie je známe, aký procesný

predpis bol pri rozhodovaní použitý. Z rozhodnutia je zrejmé, že povinná osoba o žiadosti žiadateľky rozhodla podľa § 18 ods. 1 a § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií. Žalovaný nezistil žiadnu nejasnosť, neurčitosť, či nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ žiadateľka nesúhlasila s rozhodnutím o trovách konania vo veci vedenej pred Okresným súdom Kežmarok sp.zn. 1T/3/2015, ktorým jej nebola priznaná odmena za vykonanú prácu advokáta ustanoveného súdom ex offa, žalovaný argumentoval, že preskúmať vecnú nesprávnosť či nezákonnosť rozhodnutia súdu je možné len na základe riadneho resp. mimoriadneho opravného prostriedku k tej ktorej konkrétnej veci nie je však v rámci vybavovania žiadosti o sprístupnenie informácií postupom podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Povinná osoba ako správny orgán je v zmysle citovaného zákona oprávnená a povinná sprístupňovať informácie, ktoré má k dispozícii a ktorých ochrana nie je chránená osobitnými zákonmi, nie je však oprávnená v rámci tohto postupu zasahovať do rozhodovacej činnosti súdu a zaoberať sa vecnou správnosťou rozhodnutí vydaných súdmi v jednotlivých súdnych konaniach. Skutočnosť, že žiadateľka sa nestotožňuje s vecným rozhodnutím o trovách konania vo veci sp.zn. 1T/3/2015 nepredstavuje porušenie ustanovení zákona o slobode informácií, ani porušenie jej práva na prijímanie informácií v zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Obsahom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je právo dostávať informácie podľa predstáv a očakávaní žiadateľa (viď uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II ÚS/184/03 zo dňa 01.10.2003). V závere odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia žalovaný uzavrel, že povinná osoba na otázku žiadateľky odpovedala a odpoveď na otázku žiadateľky bola dostatočná, nakoľko jej bola poskytnutá požadovaná informácia v rozsahu a vo forme, ktorú mala povinná osoba k dispozícii. Z tohto dôvodu bolo potrebné odvolanie žiadateľky zamietnuť ako neprípustné. Odvolacie námietky žiadateľky vyhodnotil ako neopodstatnené a konštatoval, že rozhodnutím povinnej osoby nedošlo k porušeniu zákona, ani chránených záujmov žiadateľky.

II.

Žalobné dôvody

5. Včas podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 31.08.2018 sp.zn. XSprl/XX/XXXX v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Kežmarok zo dňa 06.08.2018 sp.zn. XSprl/XX/XXXX, ktoré boli vydané ako správne akty v administratívnom konaní, nakoľko týmito rozhodnutiami boli priamo porušené jej práva a zákonom chránené záujmy. V žalobe poukázala na odôvodnenie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžf/44/2009 a zdôraznila, že podľa nálezov Ústavného súdu SR a uznesení Najvyššieho súdu SR, ktoré uviedla, môžu byť predmetom preskúmania súdom aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú predpísané formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Poukázala, že súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Zdôraznila, že v právnom štáte z práva nemôže vzniknúť nepráv.

6. Ďalej argumentovala, že písomným podaním zo dňa 19.03.2017, ktoré bolo podané na doporučenú prepravu na pošte v Levoči dňa 20.03.2017 s názvom Vec: Vyúčtovanie tarifnej odmeny a náhrad - k č.k. 1T/3/2015 na Okresný súd v Kežmarku predložila vyúčtovanie odmeny a náhrady za obhajobu ex offa pre obvineného V. A., ktorý bol stíhaný pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného zákona spolu vo výške 2 919,50 EUR. Následne musela svojou písomnou žiadosťou zo dňa 26.04.2017 žiadať súd o vydanie rozhodnutia o priznaní tarifnej odmeny a návrat pre obvineného V. A., nakoľko Okresný súd v Kežmarku zákonom danú 30 dňovú lehotu na vydanie rozhodnutia nedodržiaval, čo podporila aj citáciou § 553 ods. 2, 3 veta prvá Trestného poriadku. Žalobkyňa ďalej poukázala, že Okresný súd v Kežmarku uznesením č.k. 1T/3/2015 zo dňa 31.05.2017 jej priznal odmenu a náhradu spolu vo výške 1 872,69 EUR, vo vzťahu ku ktorému v zákonnej lehote podala sťažnosť s odôvodnením zo dňa 28.06.2017. Táto jej dôvodná a opodstatnená sťažnosť bola samosudkyňou Okresného súdu v Kežmarku zamietnutá vydaným uznesením sp.zn. 1T/3/2015-480 zo dňa 12.09.2017 ako nedôvodná. Žalobkyňa po preskúmaní predmetného uznesenia bola toho názoru, že jeho obsah je nejasný, nezrozumiteľný a skutkovo a právne nepreskúmateľný a preto podala vo vzťahu k predmetnému výroku uznesenia dôvodnú námietku zo dňa 01.10.2017. Vzhľadom k tomu, že o rozhodovaní o predmetnej námietke zo strany Okresného súdu v Kežmarku nemala žiadnu vedomosť, tak na základe zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií v platnom znení spísala dňa 18.03.2018

žiadosť na Okresný súd v Kežmarku, aby jej súd písomne uviedol v akom štádiu konania je ňou spísaná námietka zo dňa 01.10.2017. Okresný súd v Kežmarku zákonom danú lehotu na vybavenie jej žiadosti nedodrжал, čím porušil § 17 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., ktorý aj žalobkyňa citovala v žalobe. Ďalej uviedla, že dňa 17.05.2018 spísala opätovne žiadosť v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. a opätovne žiadala o písomnú informáciu v akom štádiu konania je ňou spísaná námietka zo dňa 01.10.2017. Ani na túto jej žiadosť jej Okresný súd v Kežmarku v lehote na vybavenie žiadosti neposkytol žiadnu informáciu a nevydal žiadne rozhodnutie, ani jej informácie nesprístupnil, tak sa v súlade s § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. predpokladá, že bolo vydané rozhodnutie, ktorým bolo odmietnuté poskytnúť informáciu a preto podala v súlade s § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. odvolanie zo dňa 04.06.2018. Následne spísanou žiadosťou zo dňa 12.06.2018, ktorá bola spísaná v súlade s citovaným zákonom, požiadala Okresný súd v Kežmarku o písomnú informáciu, kedy bolo jej odvolanie zo dňa 04.06.2018 spolu s prílohami odoslané na odvolací súd, na čo jej Okresný súd v Kežmarku odpovedal listom zo dňa 15.06.2018 pod sp.zn. XSprl/XX/XXXX.

7. Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že žiadosťou zo dňa 24.07.2018 požiadala Okresný súd v Kežmarku v súlade so zákonom č. 211/2000 Z.z. o písomnú informáciu v akom štádiu konania je ňou spísaná žiadosť zo dňa 17.05.2018, ktorej obsah sa týkal štádia konania o ňou spísanej námietke zo dňa 01.10.2017, kde na základe právoplatného a ústavne súladného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. XSprl/XX/XXXX zo dňa 27.06.2018 bolo zrušené fiktívne rozhodnutie Okresného súdu v Kežmarku sp.zn. XSprl/XX/XXXX zo dňa 03.06.2018 a vec bola vrátená prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne Okresný súd v Kežmarku vydal rozhodnutie zo dňa 06.08.2018 sp.zn. XSprl/XX/XXXX, ktorým síce vyhovel jej požiadavke a sprístupnil jej informáciu ohľadne štádia konania o spísanej námietke zo dňa 01.10.2017. Žalobkyňa uviedla, že podala odvolanie zo dňa 12.08.2018 a to proti celému rozsahu rozhodnutia Okresného súdu v Kežmarku sp.zn. XSprl/XX/XXXX zo dňa 06.08.2018, nakoľko mala za to, že je nezákonné, právne a skutkovo nepreskúmateľné, nejasné a neurčité, a teda podľa jej právneho názoru aj neplatné a v odvolaní uviedla tieto dôvody:

„1. Jednalo sa o napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok, ktoré nevedno na základe akých kompetencií pravdepodobne osobne podpísala riaditeľka správy súdu Mgr. P. V. v.z. podpredsedu Okresného súdu Kežmarok JUDr. Q. M., ktorý vo veci rozhodol, čím došlo zo strany súdu k porušeniu § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. v spojení s § 47 ods. 5 druhá veta Správneho poriadku.

2. Z výroku tu napadnutého rozhodnutia nie je známe, aký procesný predpis bol pri rozhodovaní použitý, čo znamená porušenie § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. v spojení s § 47 ods. 2, 4, 5 Správneho poriadku zo strany súdu.

3. Z výroku tu napadnutého rozhodnutia nie je zrejmý dátum mojej žiadosti, ktorej bolo vyhovené a podľa ktorej mi bola sprístupnená informácia - čo znamená nejasnosť, neurčitosť a skutkovú a právnu nepreskúmateľnosť žiadosti.

4. Z výroku tu napadnutého rozhodnutia nie je zrejmý dátum mojej sťažnosti, ktorú samosudkyňa zamietla ako nedôvodnú - čo znamená nejasnosť, neurčitosť a skutkovú a právnu nepreskúmateľnosť sťažnosti.

5. Vo výroku tu napadnutého rozhodnutia sa podrobne opisuje obsah prípisu č. 1T/3/2015 z 19.01.2018, tak že výrok tu napadnutého rozhodnutia uvádza „...bolo rozhodnuté prípisom samosudkyne...“ Pritom po dôkladnom preskúmaní obsahu prípisu č. 1T/3/2015 z 19.01.2018, ktorý pravdepodobne osobne podpísala samosudkyňa JUDr. R. A. však, podľa môjho právneho názoru, možno konštatovať, že tento prípis nemá charakter rozhodnutia, t.j. nemožno potom vo výroku zo strany súdu uviesť, že ním bolo rozhodnuté. Okrem toho tento prípis bol adresovaný a aj doručovaný doručenkou mne ako fyzickej osobe, pritom mne ako fyzickej osobe nie je známy žiadny úkon, ktorý by som adresovala Okresnému súdu v Kežmarku - čo znamená právnu a skutkovú irelevantnosť prípisu podpísaného osobne pravdepodobne samosudkyňou JUDr. R. A., a teda jeho nepoužiteľnosť v danom konaní.“

8. Žalobkyňa ďalej v žalobe dôvodila, že aj keď z poučenia rozhodnutia Okresného súdu v Kežmarku zo dňa 06.08.2018 vyplývalo, že odvolanie nie prípustné, s poukazom na § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií mala za to, že vzhľadom na preukázanú nezákonnosť a teda neplatnosť tohto rozhodnutia by mohol byť obsah tohto jej prípisu z 12.08.2018 vnímaný ako odvolanie resp. následne aj ako námietka. K tomuto argumentu poukázala žalobkyňa na rozsudok Krasko c. Švajčiarsko zo dňa 29.04.1993, séria A č. 254-B, s. 49 § 30, z ktorého vyplýva, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. V závere žaloby žalobkyňa uviedla, že o jej odvolaní zo dňa 12.08.2018 rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 31.08.2018 sp.zn. XSprl/XX/XXXX tak, že jej

odvolanie zamietol a označil ho ako neprípustné. Po dôslednom preskúmaní obsahu označeného a tu doloženého rozhodnutia žalovaného zo dňa 31.08.2018 žalobkyňa v závere žaloby argumentovala, že nie je jej známe kto vlastne predmetné rozhodnutie v zastúpení predsedníčky Krajského súdu v Prešove podpísal, nie je jej známe podľa akého právneho titulu a skutkového dôkazu označila kompetentná osoba jej odvolanie za neprípustné a má za to, že kompetentná osoba sa žiadnym spôsobom nevyporiadala s dôvodmi uvedenými v jej odvolaní zo dňa 12.08.2018. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje rozhodnutie žalovaného za nejasné, neurčité, skutkovo a právne nepreskúmateľné a teda v celom rozsahu za neplatné.

III.

Vyjadrenia žalovaného a žalobkyne

9. K podanej správnej žalobe sa písomným stanoviskom zo dňa 04.02.2019 vyjadril žalovaný, pričom zotrval na skutkových a právnych argumentáciách, ktoré sú uvedené v preskúmanom rozhodnutí a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

10. Na vyjadrenie žalovaného písomným podaním zo dňa 08.03.2020 reagovala žalobkyňa, ktorá spochybnila obsah vyjadrenia žalovaného zo dňa 04.02.2019 a v celom rozsahu spochybnila aj obsah predvolania zo dňa 28.02.2020 z dôvodu, že správnu žalobu vedenú na Krajskom súde v Prešove sp.zn. 6S/94/2018 nepodala ako fyzická osoba, ale podala ju vo svojom právne a skutkovo relevantnom statusovom postavení advokátky. Správny súd opätovne žalobkyňu ako advokátke zaslal vyjadrenie žalovaného zo dňa 04.02.2019 v zmysle § 106 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na vyjadrenie. Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 17.05.2020 sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného zo dňa 04.02.2019 tak, že k jeho obsahu sa vyjadrovať nebude, nakoľko úplne rovnaké písomné a riadne zažurnalizované podanie žalovaného v celom rozsahu riadne včas dokázateľne spochybnila už vo svojom skoršom písomnom vyjadrení zo dňa 08.03.2020, a na obsahu svojho vyjadrenia zo dňa 08.03.2020 v celom rozsahu trvá.

IV.

Postup správneho súdu a jeho závery

11. Do konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6S 94/2018 vstúpila Krajská prokuratúra v Prešove písomným podaním doručeným súdu dňa 15.02.2019. V uvedenom písomnom podaní poukázala prokurátorka krajskej prokuratúry na § 46 a § 48 Správneho súdneho poriadku a dôvodila, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Sprl/56/2018 zo dňa 31.08.2018, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku, § 18 ods. 1, § 19 zákona č. 211/2000 Z.z., ktorým bolo ako neprípustné zamietnuté odvolanie JUDr. B. K. podané proti rozhodnutiu Okresného súdu Kežmarok sp.zn. XSprl/XX/XXXX zo dňa 06.08.2018 o vyhovení jej žiadosti o sprístupnenie informácie týkajúcej sa konania o jej námietke zo dňa 01.10.2017, ktorá smerovala proti celému výroku uznesenia Okresného súdu Kežmarok č. 1T 3/2015-480 zo dňa 12.09.2017 o zamietnutí jej sťažnosti podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Pri študovaní predmetnej veci za účelom realizácie vstupu do konania pred správnymi súdom sa krajská prokuratúra dozvedela aj o dôvode vylúčenia sudcov Krajského súdu v Prešove z jej prejednávania a rozhodovania, preto podľa § 90 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (SSP) z dôvodov uvedených v § 87 ods. 1 SSP uplatnila námietku zaujatosti sudcov tohto krajského súdu. Poukázala, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vydané predsedníčkou súdu JUDr. P. K., ktorá v zmysle § 35 ods. 1 a § 42 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zabezpečuje riadenie a správu súdu, dohliada na dodržiavanie povinností ustanovených sudcov týmto zákonom a osobitnými zákonmi, a v prípade dôvodného podozrenia z ich porušovania vykonáva opatrenia nevyhnutné na zistenie skutkového stavu, odstránenie zistených nedostatkov a vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti alebo trestnej zodpovednosti sudcu, je v tomto prípade preukázaný vzťah sudcov Krajského súdu v Prešove v prejednávaní veci, t.j. dôvod vylučujúci ich z prejednávania a rozhodovania veci, nakoľko postavenie predsedu súdu je takou okolnosťou, ktorá je spôsobilá nielen subjektívne, ale aj objektívne vyvolávať pochybnosti o nezaujatosti sudcov toho istého súdu pri ich rozhodovaní v danej veci.

12. Na základe uplatnenej námietky zaujatosti sudcov vznesenej Krajskou prokuratúrou Prešov zo dňa 12.02.2019 predsedníčka senátu a členovia senátu predložili vec s poukazom na § 92 ods. 1 SSP na ďalší postup nadriadenému správneému súdu písomným podaním zo dňa 26.02.2019, v ktorom uviedli, že sa cítia byť vo veci zaujatí.

13. Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 2Ndz/1/2019 zo dňa 07.03.2019 o návrhu na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Prešove rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. V. C., JUDr. K. V. N., JUDr. V. S., PhD. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 6S 94/2018 z dôvodov, ktoré špecifikoval v odôvodnení tohto uznesenia, zvlášť poukázal na objektívnu a subjektívnu stránku sudcovskej nezávislosti, a preto nezistil naplnenie predpokladov na vylúčenie senátu 6S, zloženého z predsedníčky senátu. JUDr. V. C. a členov senátu JUDr. K. V. N. a JUDr. V. S., PhD.

14. Žalobkyňa písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 29.11.2019 podala návrh na priznanie oslobodenia od platenia súdneho poplatku vo výške 70,- EUR, nakoľko v zmysle § 166 ods. 1 SSP to jej pomery odôvodňujú, o čom doložila aj príslušné listinné dôkazy. Správny súd uznesením sp.zn. 6S 94/2018-82 zo dňa 05.12.2019 priznal žalobkyňi oslobodenie od súdnych poplatkov.

15. Pojednávanie vytyčené správnym súdom na deň 26.03.2020 o 11.30 hod. bolo odročené na neurčito dňa 16.03.2020 z dôvodu ochrany zdravia pred šírením ochorenia COVID 19. Žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu dňa 09.06.2020 ospravedlnila svoju osobnú neúčasť na nariadenom pojednávaní vo veci určenom na deň 09.06.2020 o 11.15 hod. z dôvodu jej pracovnej neschopnosti, o čom doložila fotokópiu vystavenej PN č. T342978 zo dňa 01.06.2020. Súhlasila s tým, aby súd konal a prípadne aj rozhodol vo veci za jej neprítomnosti, pričom trvá v celom rozsahu na všetkých svojich vyjadreniach a návrhoch, ktoré súdu v danej veci doručila a súčasne žiada o zaslanie zápisnice z pojednávania zo dňa 09.06.2020. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 08.06.2020 a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Pojednávanie sa dňa 09.06.2020 zúčastnila poverená zástupkyňa účastníka konania Krajskej prokuratúry v Prešove.

16. Správny súd konal v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len „SSP“).

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnom procese poskytuje správny súd ochranu právam alebo právam chránených záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou verejnej správy, alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

20. Z ustanovenia § 190 SSP, vyplýva, že ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospieje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

21. Predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného zo dňa 31.08.2018 sp.zn. XSprl/XX/XXXX, ktorým podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku, § 18 ods. 1, § 19 zákona č. 211/2000 Z.z. bolo ako neprípustné zamietnuté odvolanie žalobkyne podané proti rozhodnutiu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 06.08.2018 sp.zn. XSprl/XX/XXXX o vyhovení jej žiadosti o sprístupnenie informácie týkajúcej sa konania o jej námietke zo dňa 01.10.2017, ktorá smerovala proti celému výroku uznesenia Okresného súdu Kežmarok zo dňa 12.09.2017 sp.zn. 1T 3/2015-480 o zamietnutí jej sťažnosti podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

22. V § 1 zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, tento upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

23. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

24. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

25. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, žiadateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá požiada o sprístupnenie informácie.

26. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona, ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

27. Podľa § 18 ods. 2 citovaného zákona, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

28. Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

29. Podľa § 19 ods. 2 citovaného zákona, o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

30. Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona, odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

31. Podľa § 22 ods. 1 citovaného zákona, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy os právnom konaní (Správnom poriadku).

32. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

33. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

34. Podľa § 54 ods. 1 Správneho poriadku, odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

35. Podľa § 58 ods. 1 Správneho poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

36. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

37. Z administratívneho spisu vyplýva, že Okresný súd Kežmarok rozhodnutím sp.zn. XSprl/XX/XXXX zo dňa 06.08.2018 žiadosti žalobkyne vyhovel a sprístupnil jej požadovanú informáciu v celom rozsahu, keď jej oznámil, že o uvedenej námietke bolo rozhodnuté prípisom samosudkyne JUDr. R. A. zo dňa 19.01.2018 označeným ako „Vyjadrenie k podanej sťažnosti“ (doslovné znenie vyjadrenia citoval vo výroku uvedeného rozhodnutia) s tým, že tento prípis bol žiadateľke (žalobkyni) doručený na adresu R., M. XX dňa 25.01.2018. Prvostupňový orgán v závere rozhodnutia konštatoval, že žiadateľke poskytol informáciu v ňou požadovanom rozsahu a ňou určeným spôsobom, tak postupoval podľa § 45 Správneho poriadku, v zmysle ktorého odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu. Zároveň žalobkyňu v zmysle § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií poučil, že proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Dňa 15.08.2018 doručila žalobkyňa prvostupňovému orgánu podanie označené ako „Odvolanie k č.k. XSprl/XX/XXXX, v ktorom uviedla, že podáva odvolanie proti celému rozsahu rozhodnutia Okresného súdu v Kežmarku sp.zn. XSprl/XX/XXXX z dôvodu jeho nezákonnosti, právnej a skutkovej nepreskúmateľnosti, nejasnosti a neurčitosti. Krajský súd ako odvolací orgán po oboznámení sa s napadnutým rozhodnutím a odvolaním sa žiadateľky konštatoval, že rozhodnutím povinnej osoby bola žiadateľke požadovaná informácia sprístupnená v celom rozsahu a keďže zákon o slobode informácií proti takémuto rozhodnutiu odvolanie nepripúšťa, správne prvostupňový orgán v poučení rozhodnutia uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné v zmysle § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií. S poukazom na citované ustanovenie konštatoval, že odvolanie žiadateľky bolo potrebné bez ďalšieho zamietnuť ako neprípustné, napriek tomu sa oboznámil s odvolacími námietkami žalobkyne a v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentoval, prečo ich považuje za neopodstatnené.

38. Správny súd považuje žalobné námietky (zhodné s odvolacími námietkami) vznesené žalobkyňou za nedôvodné.

39. Žalovaný sa s odvolacími námietkami žalobkyne vysporiadal v celom rozsahu postupoval v súlade s ust. § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií a nemal inú možnosť len odvolanie zamietnuť ako neprípustné. Prvostupňový správny orgán vydal dňa 06.08.2018 rozhodnutie v súlade s ust. § 47 Správneho poriadku, keď výroková časť obsahuje presné, stručné a zrozumiteľné vyjadrenie toho ako sa vo veci rozhodlo. Súčasťou výroku je aj uvedenie právneho predpisu, na podklade ktorého sa rozhodlo a to uvedením ustanovenia predpisu, čísla predpisu a jeho názvu. Odôvodnenie rozhodnutia vychádza z ust. § 47 ods.1 veta druhá Správneho poriadku. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.08.2014 sp.zn. 2Sž/8/2013, v ktorom konštatoval, že... „v predmetnej právnej veci povinná osoba nebola nečinná, v zákonnej lehote poskytla informácie, vydala rozhodnutie a informáciu sprístupnila, aj keď v inom ako žalobcom požadovanom rozsahu. Obsahom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je právo dostávať informácie podľa predstáv a očakávaní žalobcu (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 01.10.2003 sp.zn. II ÚS 184/03, publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 334/2003, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.11.2011 sp.zn. 2Sž/5/2011). Skutočnosť, že sa žalobca nestotožňuje s obsahom zverejnenej informácie bez ďalšieho nepredstavuje porušenie ustanovení zákona č. 211/2000 Z.z., ani porušenie práva žalobcu na prijímanie informácií v zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje postup a rozhodnutie žalovanej za súladný so zákonom č. 211/2000 Z.z. a čl. 26 ods. 4 Ústavy SR.“

40. Správny súd argumentuje, že z dôvodovej správy k zákonu č. 211/2000 Z.z. vyplýva, že ak povinná sprístupní požadovanú informáciu, voči tomuto úkonu nie je možné podať opravný prostriedok. V praxi sa však môže stať, že hoci z obsahu sprístupnenia informácie sa zdá, že žiadosť bola v celom rozsahu vybavená žiadateľ má podozrenie, že povinná osoba mu neposkytla všetky požadované informácie. V prípade ak žiadateľ podá odvolanie a povinná osoba naďalej tvrdí, že sprístupnila informácie v celom požadovanom rozsahu, orgán rozhodujúci o odvolaní sa nemôže uspokojiť len s tvrdením povinnej

osoby a musí hmotnoprávne preskúmať, či skutočne boli sprístupnené všetky požadované informácie. Ak tomu tak skutočne bolo, tak odvolací orgán odvolanie zamietne ako nedôvodné, pričom v konaní zistí, že žiadateľ požadoval v odvolaní nové informácie, považuje sa toto podanie za novú žiadosť o sprístupnenie informácie (o ktorej rozhoduje povinná osoba). Ak odvolací orgán zistí, že povinná osoba neposkytla všetky požadované informácie, vec vráti povinnej osobe na vybavenie (sprístupnenie týchto informácií resp. rozhodnutí o nesprístupnení). V zmysle tejto dôvodovej správy postupoval žalovaný v administratívnom konaní, čo vyplýva z obsahu administratívneho spisu, aj z preskúmaného rozhodnutia.

41. Článok 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje slobodu prejavu a právo na informácie. Predmetom práva na informácie môžu byť všetky informácie, pokiaľ nejde o informácie podliehajúce obmedzeniu čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Ústavný súd SR sa problematikou poskytovania informácií zaoberal vo viacerých nálezočoch: „Ústava SR prostredníctvom práva na informácie vytvára tri skupiny informácií. Prvú predstavujú informácie, ktoré štátne orgány a orgány územnej samosprávy musia predložiť oprávneným osobám. Druhú informáciu tvoria informácie, ktoré štátne orgány ani iné orgány verejnej moci nemusia predložiť oprávneným osobám, ale musia strpieť prístup k nim, ak oprávnené osoby uplatnia svoje právo na informácie. Tretiu skupinu informácie tvoria informácie, ktoré nemožno zverejniť, pretože ide o informácie podliehajúce úprave čl. 26 ods. 4 Ústavy SR“ (nález Ústavného súdu SR sp.zn. II ÚS 10/99). „Z ústavnej definície vyplýva, že právo na informácie má tri zložky, a to vyhľadávanie, prijímanie a rozširovanie informácií. Prijímanie informácie, získanie informácie do vlastnej dispozičnej sféry tak, aby mohla byť subjektom pre vlastnú potrebu, ako aj potrebu iných spracovaná. Získanie informácie sa môže uskutočňovať tak zmyslovými orgánmi, ako aj rôznymi technickými prostriedkami akými sú za súčasného stavu zvukové, obrazové, ako aj zvukovo-obrazové záznamy, ale aj akýmkoľvek iným spôsobom“ (nález Ústavného súdu SR sp.zn. I ÚS 57/00).

42.K námietke žalobkyne, že jej nie je známe, kto predmetné rozhodnutie v zastúpení predsedníčky Krajského súdu v Prešove podpísal, správny súd uvádza, že preskúmané rozhodnutie žalovaného podpísal podpredseda Krajského súdu v Prešove JUDr. V. V. v.z. Oprávnenie podpredsedu krajského súdu zastupovať predsedu súdu na základe poverenia a v čase jeho neprítomnosti pre činnosť podľa zákona č.211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám vyplýva z Úplného znenia Rozvrhu práce na rok 2018 (XSprR/XXXX-ÚZ). Z tejto skutočnosti vyplýva, že JUDr. V. V., podpredseda krajského súdu je osobou oprávnenou vybavovať a podpisovať žiadosti aj rozhodnutia v zmysle zákona č.211/2000 Z.z. Správny súd poukazuje, že zhodnú námietku podala žalobkyňa v súvislosti s podpisom prvostupňového rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok zo dňa 06.08.2018. Toto rozhodnutie podpísala Mgr. P. V.-riaditeľka správy súdu, ktorá je v zmysle Rozvrhu práce Okresného súdu Kežmarok na rok 2018 povereným zástupcom pre vybavovanie žiadosti v zmysle zákona č.211/2000 z.z..

43. Žalobkyňa namietala, že žalovaná sa v odôvodnení rozhodnutia nevyrovnala s jej dôvodmi uvedenými v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. V žalobe však nešpecifikovala, na ktoré dôvody odvolania žalovaná nereagovala. Správny súd dospel k záveru, že na všetky relevantné námietky žalobkyne (identické so žalobnými námietkami) boli v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvedené vecné a presvedčivé argumenty. Rozhodnutie žalovanej obsahuje všetky podstatné náležitosti uvedené v ustanovení § 47 Správneho poriadku, t. j. z rozhodnutia žalovanej je zrejmé, na základe akých právnych predpisov žalovaná rozhodovala, akými úvahami bola vedená pri rozhodovaní vo veci žiadosti žalobkyne.

44. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobkyne, že prípis, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti žalobkyne nemá charakter rozhodnutia, a teda nemožno vo výroku zo strany povinnej osoby uviesť, že ním bolo rozhodnuté, správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.03.2014 sp.zn. 6SŽi/4/2013, z ktorého vyplýva, že... „ aj písomne vyhotovený list resp. prípis povinnej osoby podpísaný osobou oprávnenou rozhodovať, ktorý nie je označený ako rozhodnutie alebo neobsahuje náležitosti rozhodnutia sa považuje za rozhodnutie, ak z obsahu takéhoto listu vyplýva, že žiadosť o informácie bola zamietnutá. Pri posúdení otázky či ide o rozhodnutie je potrebné vždy vychádzať z obsahu písomnosti a nie z jej názvu, označenia či formy. Nie je teda rozhodujúce ako je akt správneho orgánu označený alebo či je vôbec nejakým označený. Podstatné je, či správny orgán takýmto aktom autoritatívne zasiahol do právnej sféry fyzickej alebo právnickej osoby. Vždy je teda rozhodujúci vecný obsah aktu. Súdny pritom preskúmajú zákonnosť vydaných rozhodnutí. Rozhodnutie je pojmom právne technickým“. Podľa nálezu Ústavného súdu SR i rozhodnutia Najvyššieho súdu SR môžu byť predmetom

preskúmania súdom aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Výnimočne takéto rozhodnutie v skutočnosti nemusí existovať (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2011 sp.zn. 5SŽi/1/2011).

45. Správny súd v závere konštatuje, že k základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva okrem iného vo veci Garcia Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.01.1999, týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, ďalej Ruiz Toria proti Španielsku, rozsudok zo dňa 09.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.04.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90, judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. IÚ.S 226/03 zo dňa 12.05.2004, III.ÚS 209/04 zo dňa 23.06.2004, sp. zn. III.ÚS 95/06 zo dňa 15.03.2006, sp. zn. III.ÚS 260/06 zo dňa 23.08.2006) nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s pohľadom na okolnosti každého prípadu, súd je povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty. Súd má v odôvodnení svojho rozhodnutia reagovať na zásadné relevantné námietky súvisiace s predmetom súdnej ochrany prednesené žalobcom. Uvedené je s poukazom na zásadu zákonnosti a na princípy dobrej správy potrebné aplikovať aj vo vzťahu k rozhodnutiam správnych orgánov.

46. Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

47. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP v spojení s § 167 a § 168 SSP. Žalobkyňa nebola v konaní úspešná, vo vzťahu k žalovanému nezistil dôvody a podmienky pre priznanie nároku na náhradu trov konania uvedených v § 168 SSP, preto náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

48. Rozhodnutie prijal senát správneho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť a to v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podaných podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).